

ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Антонюк С.А.

здобувач,

Львівський університет бізнесу та права

ОСОБЛИВОСТІ ПРИТЯГНЕННЯ АДВОКАТІВ ДО ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Згідно ст. 6 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» [1] (далі – Закон) адвокатами можуть бути фізичні особи, які: 1) вільно володіють державною (українською) мовою; 2) мають повну вищу юридичну освіту (вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра) та стаж роботи у галузі права не менше 2-х років (після здобуття повної вищої юридичної освіти) [2]; 3) пройшли відповідне стажування (крім випадків, встановлених ч. 5 ст. 10 Закону [1; 3]); 4) склали кваліфікаційний іспит і присягу адвоката України та отримали свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю (ст. ст. 9, 11, 12 Закону).

Так, Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» [1] встановлено процедуру (сукупність дій, порядок) притягнення адвокатів до дисциплінарної відповідальності, яка ґрунтується на таких аспектах [1; 4]:

1) *підстави для притягнення адвокатів до дисциплінарної відповідальності* (ст. 34 Закону) – за вчинення дисциплінарного проступку адвокатами.

До дисциплінарного проступку адвокатів відносять: а) порушення присяги адвоката України або вимог несумісності, або правил адвокатської етики; б) розголошення адвокатської таємниці (ст. 22 Закону) або неналежне виконання (вчинення) певних (конкретних) дій чи інших вимог, встановлених цим Законом, що призвели до розголошення адвокатської таємниці; в) невиконання чи неналежне виконання адвокатом своїх професійних обов'язків або невиконання адвокатом прийнятих рішень органами адвокатського самоврядування, або порушення інших своїх обов'язків, передбачених законом.

2) *види дисциплінарних стягнень* (ст. 35 Закону). За вчинення дисциплінарного проступку до адвокатів застосовуються дисциплінарні стягнення, а саме: попередження або зупинення права на заняття адвокатською діяльністю на строк від 1-го місяця до 1-го року, або позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю з наступним виключенням з Єдиного реєстру адвокатів України (для адвокатів України), виключення з Єдиного реєстру адвокатів України (для адвокатів іноземних держав).

3) *ініціювання питання (або комплекс питань) про дисциплінарну відповідальність адвокатів* (ст. ст. 33, 36 Закону). Тут варто зазначити той факт, що ініціювати дисциплінарне провадження може будь-яка особа, якій стали відомі факти поведінки адвокатів (відомості про наявність у їх діях ознак дисциплінарного проступку), що за законодавством України, є підставою для притягнення до дисциплінарної відповідальності. У ст. 33 аналізованого Закону зазначено, що дисциплінарне провадження, порушеного за письмовою заявою (скаргою) щодо поведінки адвоката, здійснюється кваліфікаційно-дисциплінарною комісією адвокатури (далі – КДКА).

4) *строк застосування дисциплінарних стягнень*. Відповідно до ст. 35 Закону адвокати можуть бути притягнуті до дисциплінарної відповідальності протягом 1-го року з дня вчинення дисциплінарного проступку.

5) *процедура дисциплінарного провадження* (ст. 37 Закону) включає такі етапи (стадії): а) проведення перевірки відомостей (фактів) про наявність у діях адвоката дисциплінарного проступку; б) порушення і розгляд дисциплінарної справи; в) прийняття рішення у дисциплінарній справі.

б) *оскарження рішення КДКА до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури* (ст. ст. 42, 52 Закону).

Узагальнення вищесказаного дає можливість зробити висновок про те, що специфіка притягнення адвокатів, які здійснюють професійну діяльність на території України, до дисциплінарної відповідальності регламентується нормами Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», які потребують вдосконалення в частині:

1) уточнення підстав і строків притягнення адвокатів до дисциплінарної відповідальності;

2) розширення існуючого переліку дисциплінарних стягнень.

Список використаних джерел:

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 р. № 5076-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>
2. Про затвердження роз'яснення з питань стажу роботи в галузі права для набуття особою права на заняття адвокатською діяльністю: Ради адвокатів України від 25 вересня 2015 р. № 106. URL: <http://unba.org.ua/assets/uploads/legislations/rishennya/2015.09.25-rishennya-106.pdf>
3. Про затвердження роз'яснення з питання отримання особою свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю без проходження стажування, з урахуванням стажу роботи на посаді помічника адвоката та на підставі диплома спеціаліста про перепідготовку: Рішення Ради адвокатів України від 26.02.2016 р. № 8. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr008871-16>
4. Законодавчі положення притягнення адвоката до відповідальності // Матеріали Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури. URL: <https://vkdkka.org/informatsiya-dlya-skarzhnikov/> (Актуально станом на 22.05.2019 р.).

Білан О.П.

аспірант,

Науковий керівник: Бабаскін А.Ю.

кандидат юридичних наук,

старший науковий співробітник,

Інститут держави і права імені В.М. Корецького

Національної академії наук України

ЗАКОННІСТЬ ЗМІСТУ ЯК УМОВА ДІЙСНОСТІ ПРАВочИНУ

Стаття 11 ЦК України закріплює перелік юридичних фактів з якими цивільне законодавство пов'язує виникнення цивільних прав та обов'язків. Зокрема, ч. 2. ст. 11 ЦК України встановлено, що однією з підстав виникнення цивільних прав та обов'язків є договори та інші правочини.

Відповідно до ч. 1 ст. 202 ЦК України правочином є дія особи, спрямована на набуття, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. При цьому лише самого фату укладання правочину не достатньо для виникнення, зміни або припинення цивільних прав та обов'язків, оскільки він повинен відповідати певним законодавчим